

Имомлари иттифоқ қилган ҳадислар / Олти саҳиҳ имомлари иттифоқ қилган ҳадислар / 190-ҳадис

190 - عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: لَمَّا فَتَحَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَكَّةَ، قَامَ فِي النَّاسِ، فَحَمِدَ اللَّهَ وَأَتَى عَلَيْهِ، ثُمَّ قَالَ: «إِنَّ اللَّهَ حَبَسَ عَن مَكَّةَ الْفِيلَ، وَسَلَّطَ عَلَيْهَا رَسُولَهُ وَالْمُؤْمِنِينَ، وَإِنَّمَا لَنْ تَحِلَّ لِأَحَدٍ كَانَ قَبْلِي، وَإِنَّمَا أُحِلَّتْ لِي سَاعَةً مِنْ تَهَارٍ، وَإِنَّمَا لَنْ تَحِلَّ لِأَحَدٍ بَعْدِي، فَلَا يُتَقَرُّ صَيْدُهَا، وَلَا يُحْتَلَى شَتُوكُهَا، وَلَا تَحِلُّ سَاقِطُهَا إِلَّا لِمُنْشِدٍ، وَمَنْ قُتِلَ لَهُ قَتِيلٌ فَهُوَ بِخَيْرِ النَّظَرَيْنِ: إِمَّا أَنْ يُفْدَى، وَإِمَّا أَنْ يُقْتَلَ»، فَقَالَ الْعَبَّاسُ: إِلَّا الْإِدْخَرَ يَا رَسُولَ اللَّهِ، فَإِنَّا نَجْعَلُهُ فِي قُبُورِنَا وَبُيُوتِنَا، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «إِلَّا الْإِدْخَرَ» فَقَامَ أَبُو شَاهٍ - رَجُلٌ مِنْ أَهْلِ الْيَمَنِ - فَقَالَ: اكْتُبُوا لِي يَا رَسُولَ اللَّهِ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «اكْتُبُوا لِأَبِي شَاهٍ»، قَالَ الْوَلِيدُ: فُقُلْتُ لِلْأَوْزَاعِيِّ: مَا قَوْلُهُ: اكْتُبُوا لِي يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: هَذِهِ الْخُطْبَةُ الَّتِي سَمِعَهَا مِنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ.

[خ 112، م 1355، ت 1405، س 4785، د 2017، ج 2624].

Абу Хурайра розияллоху анхудан ривоят қилинади:

«Аллоҳ азза ва жалла Расулига Маккани фатҳ қилиб бергач, у зот одамлар орасида туриб, Аллоҳга ҳамду сано айтдилар. Кейин шундай дедилар: **«Аллоҳ Маккани филлардан тўсиб, унга Ўз Расулини ва мўминларни ҳукмрон қилди. У мендан олдин ҳеч кимга ҳалол бўлмаган, мен учун кундузи бир муддат ҳалол қилинди. Мендан кейин ҳам ҳеч кимга асло ҳалол бўлмайди. Унинг ови хуркитилмайди, тиканлари юлинмайди, тушиб қолган нарсаси овоза қилувчидан бошқа ҳеч кимга ҳалол бўлмайди. Кимнинг бирор кишиси ўлдирилса, у икки нарсада ихтиёрли: ё фидя берилади, ё қатл қилинади».** Шунда Аббос: «Изхир мустасно (денг), эй Аллоҳнинг Расули, биз уни қабрларимизга, уйларимизга қўямиз», деди. Расулуллоҳ соллаллоху алайҳи васаллам:

«**Изхир мустасно**», дедилар».

Абу Шоҳ - Яман аҳлидан бир киши - туриб: «Менга (шуни) ёзиб беринглар, эй Аллоҳнинг Расули», деди. Расулulloҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам: «**Абу Шоҳга ёзиб беринглар**», дедилар».

Имом Бухорий, Муслим, Термизий, Насай, Абу Довуд ва Ибн Можжа ривоят қилишган.

Манба: hadis.islom.uz



HADIS.ISLOM.UZ
NUBUVVAT MARVARIDLARI